

Vråka-minnen 2.

av Ellen Malmersjö

MINNEN FRÅN VRÅKA.

Jag är uppvuxen i och i närheten av Vråka by, som då ansågs vara en av södra Sveriges folkrikaste bondbyar. Då på 20-30-talet var det liv och rörelse i byn. I skolan gick 70-talet barn och alla boningshus var befolkade.

Sedan väckelserörelsen i slutet på 1800-talet fanns det tre olika missionshus eller kapell. Min mor och hennes syster sjöng och spelade gitarr i Eden, som var Metodisternas kapell och där skräddare Gustafsson var vaktmästare. Till baptisternas kapell Elim kom det unga evangelister och drog mycket folk med sin sång och musik. Det tredje kapellet tillhörde Östra Smålands missionsförsamling. Alla tre byggnaderna är numera i privat ägo.

Logen NTO hade fin verksamhet med möte varje månad. I den lokalen ordnades allmän dans, då det kom busslaster med ungdom från både Valdemarsvik och Överum. Om somrarna ordnades dans på en bana utanför huset. Dansen började redan kl. 2 em. Musikkapellet var från Valdemarsvik och hette Dixie. Valborgsmässaöelden brändes på ett berg bortom lokalen. Den kände sångledaren Folke Adofsson brukade samla en kör till vårsångerna och där var jag med.

En förening med stor anslutning där jag också var med var Ungdomens Röda Kors. Astrid Wennerberg ordnade en Rödakors-kurs, där vi var 32 unga flickor som deltog. Kursledarinnan var från Kalmar och hette Ida Jönsson. Vid den första Vinäs-testen var jag med och serverade svagdricka under Elsa Carlsson, Vinäs ledning.

Vråka hade en egen idrottsförening, som spelade fotboll och bandy i serie. Allmän idrott var också på programmet bland de 50-talet medlemmarna. I Vråka fanns långt fram i tiden två affärer och café fanns på 30-talet. Allt detta är nu borta. Av 17 mjölkbesättning finns 2 kvar. Skolhuset brann ner på valdagen i september 1960 och ersattes inte. Det är med vemod man kan se tillbaka på den s.k. utvecklingen.

Ellen Malmersjö.
Gamleby.